

ION-LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH - IZHAJA VSAKO SREDO

ŠTEV. 20

PORAZNI REZULTATI

IZ TEKMOVANJ V MEDNARODNI POLITIKI

SENZACIONALNA SPORTNA POROČILA NAŠIH DOPISNIKOV Z VSEH KONCEV SVETA! — STALIN DISKVALIFICIRAN — KOREJSKI REZULTATI — TEKMOVANJA V LAOSU — NAVIJAČI BREZ TEKMOVALCEV — MC CARTHY SE NE DA — VOLILNI TURNIR V ITALIJI

DISKVALIFICIRANI STALIN

19:1 je izgubil proti lanskemu letu ob priliki Dneva sovjetskega tiska Stalin. Namesto 19-krat kot lani je letos omenila moskovska »Pravda« v uvodniku njegovo ime samo enkrat — pa še to po pomoti neodgovornega urednika! Tak porazen rezultat je bil po mnenju opazovalcev mogoč samo zato, ker se Stalin — ni mogel več braniti!

KOREJSKA PRVENSTVENA TEKMA PODALJSANA

Zamenjava nekaterih bolnih in poškodovanih igralcev v Koreji, ki je vzbudila pri navijačih neupravičene upe, ni na potek igre prav nič vplivala. Rezultat je še vedno 0:0. Nekemu angelu miru, ki je prijavil svoje sodelovanje, so dovolili, da sme nadaljevanju borbe prisostvovati samo kot — opazovalec.

IZBIRNA TEKMOVANJA V LAOSU

Da bi razbremenili glavna tekmovanja, so začeli te dni z izbirnimi tekmovanji v Laosu. Ker je predvidoma do finala še daleč, zahtevata oba nasprotnika pojačanje — eden iz Washingtona, drugi iz Moskve. Predviden rezultat: Čim več pobitih Indokitajcev...

HANDIKAPIRANI NAVIJAČI

Velika prijateljska tekma med proslavo Dneva sovjetskega tiska in obletnico Praške vstaje je bila na Češkem odpovedana, ker so Rusi proslavo Praške vstaje zaradi nelojalnih čeških navijačev diskvalificirali. Zato so pa s toliko večjim pompom inscenirali proslavo obletnice Prihoda sovjetske armade v Prago — štiri dni kasneje. Češki navijači pa so se med seboj zmenili, da bodo prav gotovo najbolj svečano proslavljali vsako obletnico — odhoda sovjetske armade iz Prage...

MC CARTHYJEV K. O.

Boksarski match McCarthy : Svoboda se nadaljuje. Ker je uporabljal McCarthy v prvih rundah nedovoljene udarce, mu ogorčena publika grozi, da ga bo nesla iz ringa, še preden bo knock-autiran!

VOLILNI TURNIR V ITALIJI

Za veliki volilni turnir v Italiji nadaljujejo plačani trenerji z vso silo s treningom. Najbolj se pri tem odlikujeta dva najbolje plačana trenerja, in sicer eden iz Vatikana, drugi pa iz Kremlja. Izkušeni opazovalci trdijo, naj zmaga eden ali drugi — rezultat bo za Italijane na vsak način — porazen...

KOLESARSKA DIRKA TRST—KOPER

Smuk čez mejo urnih krač se zapodil je dirkač. Millionik zavpije: »Stoj!« in pregledal je konvoj.

Sportniki tedaj so v kaši znašli tuji se in naš. Sportna čast se v jamo vrne vsled odkrite — borze črne!

TO JE PA DRUGAČE

Američan in Rus sta se nedavno razgovarjala o politiki.

»Nečesa pa le ne morem razumeti,« je dejal Rus Američancu. »Kako more politično razgledan človek trditi, da pri vas v Ameriki ni izkoriščanja človeka po človeku?«

»Mogoče imate prav,« je rekel Američanec. »A kako more kdo verjeti, da imate pri vas v Rusiji socializem?«

»To je kaj drugega,« odgovori Rus. »To je res!«

DANASNJI POMEN VKP(b)

Vse Komuniste Požro (birokrati).

ITALIJANSKI ZASLUŽEK

Tujec sedi na Lidu in sanjavo gleda v večerno zarjo lagun. Prav. Pa ga nenadoma potrepilja nekdo po ramenu. In ko se je tujec obrnil, je stal pred njim zelo lep mladenič, ki je pokazal z desnico na vočo in pojasnil: »Il mare!« (To je morje!) In nastavlil levico za napitnico.

KJE PA!

Debelega župnika iz Bretagne je zadnjič srečal nekdo od njegovih faranov pred zelo obiskovano hišo z veliko hišno številko.

»Toda, gospod župnik,« je dejal vernik, »kaj v take hiše zahajate —?«

»Kako si le morete kaj takega misliti o meni!« je odvrnil pobožni mož! »Samo svoj dežnik sem bil pozabil, pa sem šel ponj!«

Nad Pan Mun lomom

»Sir Harrison, tokrat pa naš helikopter plaši goloba miru.«

Kaj preostane italijanskemu volivcu

»...demokrščansko, neofašistično, monarhistično, komunistično...«

PREDVOLILNA

»Ali na volitvah bo večina naša?« vsak vodja laške stranke se sprašuje, »ko vsak hudič že svojo stranko snuje in nam pred nosom kroglice odnaša.«

Prav isto se volivcu laški vpraša, za koga in za kaj naj le glasuje: ta biftek, oni Trst mu obljubuje, spet drugi z rajem. peklom se oglaza.

Cemu, volivcu, le izbiraš liste? Glasuj za neodvisne ali fašiste, vsem kajpot ideja je Benita.

pa naj so levi, desni, iz sredine ti po volitvah boš pretakal sline a oni bodo prišli — do korita!

VZAMEM V KRATKOROČEN NAJEM...

... otroka, vseeno kakšne starosti ali spola, da ga dam kot svojega v specialni internat zunanjega ministrstva v Budimpešti — ker me sicer kot diplomata brez kavcije ne pustijo v inozemstvo. Otroka lahko dobijo starši nazaj, kakor hitro dobim azil v kateri koli tuji državi. Cenjene ponudbe pod »Kavcija in zaupanja vredni diplomati.«

PREKLICI

... Ni res, da bi v Albaniji ne bilo na razpolago lepega pohištva, preprog, oblek itd. Res pa je, da se te stvari nahajajo varno spravljene v posebnih magazinah. Ni pa zopet res, da bi teh stvari nihče ne mogel dobiti, temveč je res, da so že vse rezervirane za bratsko sovjetsko poslaništvo, za bratske sovjetske strokovnjake itd. Res pa je, da ni res vse tisto, kar si mislijo pri vsem tem Albancil — Enver Hodža et Co., Tirana.

PRESEDNIK V ZADREGI

Neki ameriški časopis je nedavno tega objavil tole vest:

»Pred nekaj leti je ministrski predsednik najmanjše države na svetu — republike San Marino — prišel v Zedinjene države Amerike po posojilo. Hotel je dve sto tisoč dolarjev, toda ameriški predstavniki so mu rekli:

— Kaj pa boste z denarjem, saj vendar nimate komunistov!

In predsednik je zapustil Ameriko praznih rok. Domov grede pa se je ves potrt ustavljal v Franciji, kjer so takrat imeli okrog dva milijona »komunistov«. Zaprošil je francoskega ministrskega predsednika, naj mu jih posodi nekaj tisoč. Toda Francoz se ni dal:

— To pa že ne! Potrebujemo jih, da dobimo ameriške milijone!

Zdaj predsednik male države teh velikih preglavic nima več. Pred tednom dni je bilo uradno naznanjeno, da je San Marino končno postal — »komunistična« republika.«

NATANČNOST

K vratarju muzeja sta pristopila dva ugledna moža, prijazno pozdravila in pokazala svoji izkaznici. To sta bili izkaznici, ki ju je izstavilo ministrstvo in sta dovoljevali prost dostop v vse muzeje. Ugledna moža sta bila namreč znanstvenika in sta bila zelo zainteresirana na muzeju.

Vratar — bil je to star, natančen vratar, osivel v vni službi — je pogledal izkaznice obeh, pogledal od spredaj, pogledal od zadaj, nato pa jih jima vrnil.

»Manjka pečat krajevnih organov!« je samo dejal in se obrnil v svojo ložo.

»Ali nama ne verujete?« sta se razburila ugledna moža. »Poglejte, prosim, še najini osebni izkaznici!«

»Pravim samo, da manjka pečat krajevnih organov!« je stari uporno godrnjal in izginil v svojo ložo.

Toda ugledna moža sta mu sledila.

»Ali ne bi mogla telefonirati direktorju muzeja?« sta vljudno vprašala.

Molče je pokazal stari, v službi osiveli vratar na telefonski aparat. Znanstvenika sta klicala in klicala, pa brez uspeha.

»To bi vama lahko takoj povedal, da danes, v sredo popoldne, ne bosta nikogar dobila. V sredo popoldne je direktor vedno z doma.«

Potem je mlajši znanstvenik nad vse odločen poklical ministrstvo. Toda — kot rečeno — sredo popoldne je bila, in tudi na ministrstvu ni bilo nikogar. Tačas pa je drugi, starejši in izkušenejši znanstvenik poizkušal s cigaretami. Toda ni računjal na vestnost starega in v vni službi osivelega vratarja. »Hvala!« je dejal. »Sem v službi!«

Tedaj sta oba znanstvenika staknila glavi in se posvetovala. Končno sta resignirano potegnili denarnici

»Potem nam pač dajte dve vstopnici, če mora že tako bit!« sta vzdihnila.

Toda stari, zvesti vratar je samo odkimal z glavo in dejal očitajoče:

»Ali ne znate brati, kaj piše tu na tabli?« In je pokazal na veliko tablo na steni, kjer je bilo napisano:

»Ob sredah in sobotah popoldne prost vstop!«

ODKRITJE

Mali Jurček opazi v bratovi zgodovinski knjigi; Kristof Kolumb, 1426—1492 — pa se začudi:

»Kdo bi si mislil, da so v Ameriki že takrat poznali osemštevilčni telefonski naročniški sistem!«

LJUBITELJI GLASBE

»Kako vam je ugajal sinočnji koncert, gospa?«

»Ne preveč! Orkester je bil odlično preglasen, tako da človek še samega sebe ni slišal v tistem trušču, kaj pa šele soseda!«

VLJUDNOST

»Za mesec dni hodim dan za dnem spraševati, kdaj boste objavili moj članek. Kdaj ga mislite objaviti?«

»Oprostite, imate morda v nedeljo kaj časa?«

»Imam. Torej lahko pridem vprašati...«

»Da, prosil bi vas, če bi odslej prihajali raje samo ob nedeljah!«

POZNATA SE

»Milanček, ali veš, kaj bi dobil od mene, če bi prinesel same odlične v spričevalu domov?«

»Seveda! Baštine, ker bi mi ne verjel, očka!«

ZAKAJ?

Oče in sin se sprehajata po parku. Mali drži v rokah prirodopisno knjigo in sprašuje očeta o živalih.

»Atek, kaj je to?«

»To je stenica.«

»In zakaj je to stenica?«

»Ker ni tiger.«

»Ali je tiger podoben stenici?«

»Ne, tiger je podoben leopardu.«

Oče se naveliča spraševanja in ves nejevoljen reče sinku:

»Na, pet dinarjev in pojdi v zoološki vrt!«

Mali veselo pograbi denar in steče v živalski vrt, nenadoma se sunkovito obrne in kriče vpraša očeta:

»Oče, ali bom videl tam stenico?«

MOŽ BESEDA

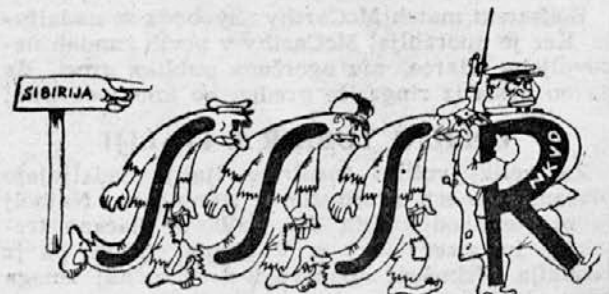
»Tinček, kdaj se misliš nehati pretepati v šoli s součenci?!«

»Pojutrišnjem, očka.«

»Paglavec, zakaj pojutrišnjem?!«

»Zato, ker moram še enega premlatiti!«

Pot narodov Sovjetske zveze

(Osnutek za zaščitni ovitek knjige)

IN VINO VERITAS

ali

GOSTINCEM REŠUJMO NAŠE GOSTINSTVO!

IZ DNEVA V DAN SE MNOŽIJO PROBLEMI OKROG GOSTINSTVA — NA ENO ALI DRUGO STRAN. »TOTI« BO POIZKUSAL PRILOŽITI SVOJ DELEŽ V TEJ RAZPRAVI

Ples — to je gostinski adut, le da kisla voda na mizah kvari sladko razpoloženje.

— Le kje se ga je tako nalokal? Gotovo je odkril, kje točijo vino brez taks...

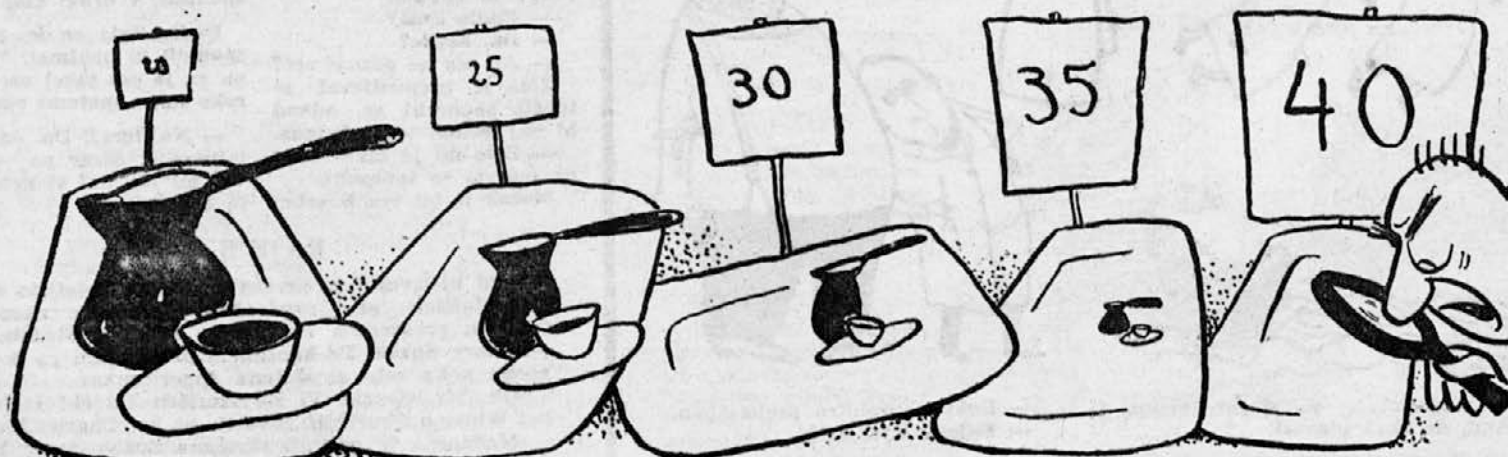
— No, sedaj že čakajo pol ure — lahko jih grem postrež!

— Fej! Kdo hudiča je pa natakal vodo v kozarce?!
— Bedak! Kaj pa piješ vino, ki je namenjeno gostom!

— Strašansko je prazna kavarna. Nič ne pomaga, treba bo odpreti kak nov lokal...

Tragedija brez besed

ITALIJANSKI HUMOR

— Ne morem razumeti, zakaj meni vedno zleze na vrat!

— Civ, čiv! Jutri se dobiva tu ob isti uri!

— Karliček, zdaj se mi, da note preskakuješ.

— Bodite potrpežljivi, gospodje, sem še začetnik.

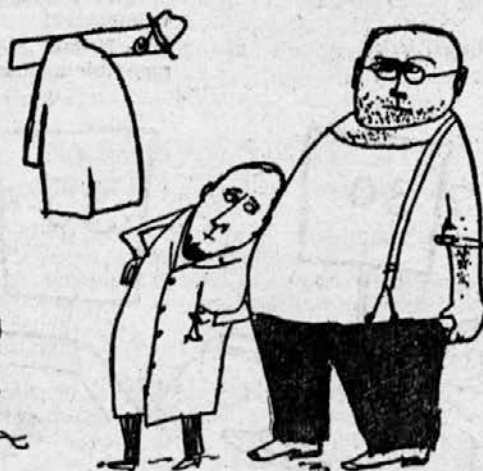
— Oprostite, zdaj, ko sem klavir popravil, ali lahko odidem?

— Pa pravijo, da hriboilstvo ni šport!

— Saljivec!... pa si mi vedno pravil, da znaš plavati!

— Doktor, prehitro prebavljam.
— Pojejte dva polža.

Kritični PEGAZ

KULTURNE UGANKE

Dolga je in prazna,
kakor milna pena?
(Filmska ocena)

Najbolj čislani in pogosti?
(Operni gost)

Zalosten hudó
in muzejsko star?
(Dramski repertoar)

Najbolj zapostavljena,
in najbolj prekleta?
(Opereta)

Kdaj mi boste s cenami
dali enkrat mir?
(Papir)

Prašna, obležana,
kakor suha figa?
(Knjižica)

Muze Tallje svetišče?
(Celjsko gledališče)

Kaj je za založbe raj?
(Karl May)

Kup ostankov in grobišče?
(Mariborsko gledališče)

Kaj pa jih posebno grize?
(Devize)

VZDIHOVALEC

Krog njega stvarnost zeleni, poganja,
življenje novo raste in kipi,
a on — ne vidi nič, vzdihuje, sanja,
pred stvarnostjo zatiska si oči!

NOVINARJEM

Marsikatera iz »Zadnjih vestí«
kot v apno vloženo jajce — smrdi!
Res bralci žele si senzacija za čtivo,
predvsem pa žele kakšno — manj otipljivo!
Brž sraka zagrabi vsak predmet, ki sije,
novinar pa članek iz — tuje revije!

DIRIGENTSKA

Znanega dirigenta so nekoč vprašali prijatelji:

»Kako ti kaj gre?«
»Hvala, A-dur!«
»Kakšen A-dur?«
»I, trije križi: žena, tašča, hči!«

DRAMILO

(Po Vodniku)

Poet, tvoja pesem je prava,
zažihrana tebi jo snava!

zveze ugodne,
znano ime,
dobra kupčija
tebe rede.

GLEDALISKI

Ljudje so navalili na gledališko blagajno ob priliki premiere novega sporeda Veselega teatra. Iznajdljiva blagajničarka (proseče):
»Vzemite še eno karto za Ledo!«

Lipah je šel na dopust na deželo. Nekoč se je splašil podivjan bik in dirjal na-

ravnost proti njemu. Lipah je v smrtnem strahu zlezel pod korito. Čez čas priđe k biku majhna deklica in ga nažene z vejico:

»Murči, pojdi domov, alo!«

Ko ga odžene, zleze Lipah izpod korita in pravi:
»Eh, saj to bi jaz lahko že prej naredil!«

SOSOLCI

Ko je Emile Zola že bil svetovno znan pisatelj, ga je nekoč v Parizu srečal neki možak, ga prijel za rokav in vprašal:

— Emile Zola?
— Da. Zelite?
— Ali me ne poznaš več?
Zola je premišljeval, se trudil spomniti se, odkod bi naj poznal tega človeka.
— Zelo mi je žal — toda ne morem se spomniti.
Možak je bil ves iz sebe:

— Kako? Ne spomniš se me več? Jaz sem vendar Julien Sèvrin! V šoli sva vendar skupaj sedela, se spomniš, v drugi klopi!

Emile Zola se je počasi spomnil in pokimal. Možak pa ga je ves vesel vzel pod roko in ga spotoma vprašal:

— No, torej! Da, da, leta minevajo! Sicer pa — povej mi no, kaj si neki ves ta čas delal?

RAJE BI...

Pred nedavnim je predaval v ZDA belgijski zunanji minister, prvi predsednik Generalne skupščine OZN in predsednik evropskega sveta v Straßbourgu — Henry Spaak. Po končanem predavanju ga je ogovorila neka zelo navdušena Američanka:

»Oh, Mr. Spaak! Vi ste izvrsten človek! Izgledate kot Winston Churchill, govorite pa kot Charles Boyer!«
»Madame,« je odvrnil skromno Spaak, »raje bi bil podoben Charlesu Boyerju in govoril kot Winston Churchill...!«

Poslikano ZELJE

KRIMINALNA HUMORESKA

G. S. Bolo:

(Iz salamenščine prevedel Ju-Ju)

»Gospodje lopovi,« je dejal Enooki Bill, »s tem otvarjam naš današnji kongres lopovov in vas vse prisrčno pozdravljam! Uvodoma bi rad ugotovil, da so nas skrbi okrog težkih sedanjih časov in črne bodočnosti pripeljale do tega, da na tem kongresu vseh lopovov sprejmemo primerne sklepe. V prvi vrsti moramo ugotoviti, ali ostanemo lopovi, ali pa se je kateri odločil za pošteno življenje?»

»Kje neki!« je vzkliknil Rdečelas Jack. »Mi smo in ostanemo lopovi ter bomo kot lopovi tudi umrli, pa naj bodo še tako slabi časi! V tem je moč našega značaja!«

»Tako je — ali smo pošteni lopovi — ali nismo!« je potrdil Krivonos Joe.

»Lepo je imeti posla z značajnimi lopovi!« je z zadovoljstvom ugotovil Enooki Bill. »Le zakaj se ti, Sepavi Tom, ne oglasiš? Vedno si bil v čast in ponos našemu poklicu in kadar koli so te dobili, še nikoli se nisi izmazal izpod petih let!«

»Gospodje lopovi,« je počasi dejal Sepavi Tom, »stojimo na prelomnici našega življenja! Stojimo pred velikim vprašanjem: ali se dandanes sploh še plača biti lopov? Ali je to rentabilno? Ali nam to zagotavlja dostojen življenjski standard?«

»Oglejmo si na primer naš zaslužek,« je dejal Sepavi Tom. Kakšen majhen vlomček, kakšna drobna žepna tatvinica — in konec je naše slave. Svoj čas smo še ogoljufali kakšnega neumnega kmeta s ponarejenim prstanom — toda danes goljufa ta kmet nas vse z namočeno solato, gnlim krompirjem, žarko slanino in ponarejenim oljem!«

Skupščina je z grozečimi obrazi pritrjevala.

»Potzkusil sem kot prodajalec v neki trgovini,« je referiral Tom naprej. »Mislite, da sem lahko kaj ukradel? — Kako neki! Če pa je že poslovodja vse, kar se je dalo prigoljufati na teži, pri metru, pri litru in cenah sam sproti odlašali!«

»Fej — takšna nelojalna konkurenca!« je ogorčeno vzkliknil Rdečelas Jack.

»Tako je!« je potrdil Sepavi Tom. »Pa ne samo to! Potzkusil sem nato s službo v nekem gostinskem podjetju. Toda ko sem si končno oskrbel ponarejen ključ od skladišča, sem ugotovil, da so ostali s pravimi ključi pokradli že vse, kar je bilo količkaj vrednega! Tistih najslabših ostankov, ki jih pa dajejo gostom, vendar ne bo noben pameten lopov kradel!«

»Bogme — in vse to delajo tako rekoč brez režij!« je pribil Enooki Bill.

»Zato sem, gospodje lopovi, sklenil presedlati v industrijo!« je nadaljeval Sepavi Tom. »Dal sem se namestiti kot vratar v neki tekstilni tovarni. Vse je šlo po sreči. Organiziral sem si družino ter smo začeli nositi blago iz tovarne. Res — zaradi dobre organizacije in slabe kontrole — šele kasneje sem prišel na to, zakaj je upejlana tako slaba kontrola — nam niso prišli na sled. Toda kaj, ko pa blaga nismo mogli prodati! Vsakdo, komur smo ga ponudili, se nam je smejal v brk: 'Tako drago, — so dejali — se nam ne izplača kupovati. Nekateri vaši tovarniški vodilni uslužbenci nam dobavljajo blaga na kamione po mnogo nižjih cenah ter z manj rizika! — Da, tako se nam je zgodilo!«

»Kakšni lopovi brez značaja! Izdajajo se kot poštenjaki, pa uganjajo takšno umazano konkurenco!« je zaklel Krivonos Joe. »Toda kaj naj napravimo, da rešimo svoj ogroženi življenjski standard?«

Leden molk je zajel družino ob tem retoričnem vprašanju Krivnosega Joa. Tedaj se je oglašil v kotu Mali Jimmy:

»Gospodje lopovi,« je tiho začel, »spričo sedanjega položaja predlagam, da enostavno nakupimo kakršnega koli blaga in potem špekuliramo, da se mu cena dvigne. Po višjih cenah ga nato lahko prodamo in masten dobiček nam ne uide! Brez rizika in brez režij!«

Skozi skupščino je šel val presenečenja. Le Enooki Bill je mrko pogledal in vprašal:

»Dobro — izplačalo bi se. Ni dvoma. Toda povejte mi, kakšna lopovščina pa bi to sploh bila? Saj to niti ni kaznivo!«

Mali Jimmy je skomignil z rameni:

»Zakonsko priznana lopovščina ni — priznam. Vsi delajo tako in tudi kaznivo ni. Toda, gospodje lopovi — ali smo mi krivi, da se v današnjih razmerah pošteno lopovstvo zaradi nelojalne konkurence nepoklicanih lopovov ne izplača več in da špekuliranje s cenami ni zakonita lopovščina ter kot takšna nekazniva...?!«

V MEGLI

London. Megla je tako gosta, da vidiš komaj svoj nos. Pešec napenja sluh in skuša slediti korakom pešca pred seboj. Kolesar vozi tik za kolesarjem. Avtomobilist poskuša isto, toda ne vedno z uspehom. Kakor koli je Jack v svojem krasnem šestcilindrskem vozu napenjal oči, vendar je vsake pol minute beležil zastoj. Avto pred njim se je ustavil, on pa trčil vanj. Ker se je to nekajkrat in nekajkrat ponovilo, je Jack razjarjen zakričal avtomobilistu spredaj:

— Hej, vi, nehajte se že ustavljati!

Naposled je spet trčil v sprednje vozilo. Spet je zakričal:

— Kakšen vozač ste vi? Vsake pol minute stojitel...

Avtomobilist spredaj pa mu je brez razburjenja odgovoril:

— Kaj neki bi še radi?! Ne morem več naprej! Avto sem zapeljal že čisto v kot garaže...

IZ NEKEGA CASOPISA

Dvajsetletni Karel je v starosti 54 let hotel...

RAZGLEDANOST

— Zelo dobro poznam vašo knjigo, gospod pisatelj. Platnice ima svetlozelene barve...

V MESTU

Francoska kmetica se je napotila na obisk v Pariz. Najela je sobo v najboljšem hotelu in plačala zanjo 2000 frankov. Sobarica je vljudno pograbila njene kovčke in jo spremila v sobo. Naenkrat se kmetica razburi:

— Kaj, dva tisoč frankov za to umazano luknjo? Nesramnost! Toliko denarja za to klop in ogledalo!...

Sobarica pa ji je vljudno odvrnila:

— Nič se ne hudajte, gospa, to je lift...

NERODNO Povedano

»Gospodična Vera, uslišite me! Poslušajte vendar glas svojega srca...«

»Jaz poslušam samo svoje možgane, ki mi pravijo: ne!«

»Ah lahko torej upam, da se vam bodo kdaj možgani kaj omečili?«

LJUBEZEN

»Ljubica, vse na svetu bi dal, da bi lahko večno takole sedel s teboj na klopci. Toda, žal moram sedaj iti, sicer bom zamudil večerjo!«

ZGODOVINA

»Zakaj je leto 1800 pomembno v slovenski slovenski zgodovini?«

»Tokrat se je rodil France Prešeren.«

»Dobro! In leto 1818?«

»Tokrat je bil Prešeren star 18 let!«

Spored ljubljanskih kinematografov

Pohod v džunglo.

POTOVANJE

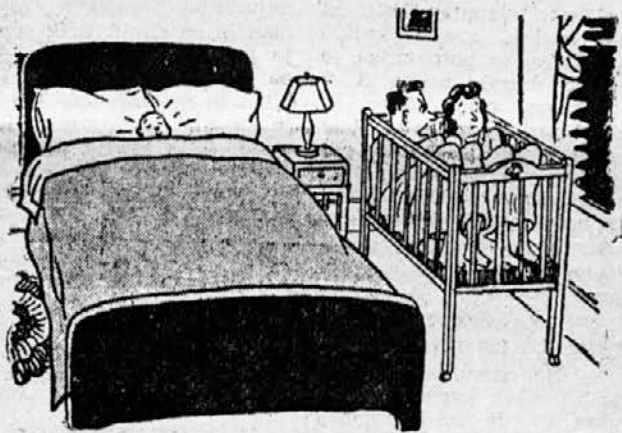
Srečata se dva znanca, ki se že prav dolgo, posebno pa še prav dobro poznata. Pa vpraša prvi drugega:

»Kje pa si bil tako dolgo, saj te celo večnost nisem videl!«

»Saj ni nič čudnega,« mu odvrne drugi, »veš, deset mesecev sem bil na potovanju.«

Prvi pa nato: »Ja hudiča, zakaj se pa nisi pritožil proti obsodbi?«

Majhna zamenjava

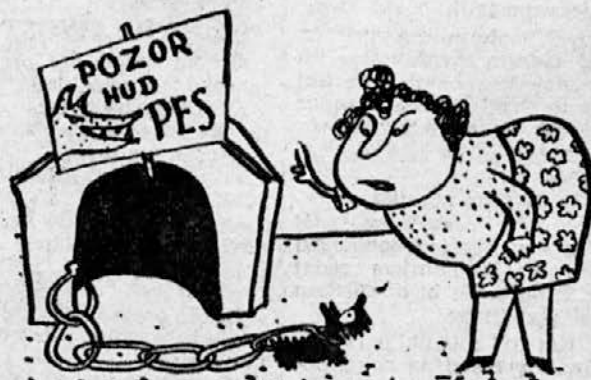
— Jaz nič ne rečem, Ana, zdi se mi pa le, da malega nekoliko preveč razvajaš.

KONKURENCA

»Pravite, da tale voda tvrdke 'Kocinorast' pospešuje rast las? Močno dvomim. Zakaj pa ste vi sami tako plešasti?«

»Ha, veste jaz pa uporabljaj!«

Oj te takse...

— Tako, Fifika moj ljubi, sedaj le pokaži, da si res pes čuvaj!

KRATKI FILMSKI NOTICI

V Tržiču predvajajo film »Veliki diktator« z upravnikom tamkajšnjega kino podjetja v naslovni vlogi. Film prikazuje netovariški odnos omenjenega upravnika do dramske skupine domačega društva »Svoboda«. Napeto, senzacionalno in samo za močne živce! Članom dramske sekcije društva »Svoboda« je vstop v kino prepovedan!

»Kaj bo pa zdaj?« je naslov novega slovenskega filma, v katerem igrajo glavno vlogo nekateri bivši uslužbenci okrajnega ljudskega odbora Radovljica. Konec dejanja se dogaja te dni na sodišču, kajti glavni junaki so s preveliko vneto skrbelji za zvišanje — lastnega življenjskega standarda. Film ima zelo poučno vsebino.

SOSTANOVALEC

Pisatelj Jonatan Swift, ki je napisal znano knjigo »Guliverjeva potovanja«, je nekoč moral prenočiti v majhnem kraju, kjer ni dobil niti postelje, kje šele sobo! Moral je spati v eni postelji z nekakšnim silno neprijaznim človekom. Swift je hotel načeti pogovor:

— Dober večer, sosed! Kako je kaj bil danes sejem?

Nič odgovora. Toda Swift se ni dal ugnati.

— No, pravili so mi, da je bil sejem kar dober! Živina da je imela dobro ceno!

Se vedno nič odgovora — edino v postelji se je napravil oni še bolj na široko. Swift pa je kar mirno nadaljeval:

— Da, da, na žalost pač vsakemu ne gre tako dobro! Jaz imam zadnje čase vse premalo dela. Ljudje so preveč pošteni. Ni več pravih razbojnikov na svetu!

Odgovora še vedno ni bilo, le nemirno premikanje v postelji.

— Poglejte, na primer, od zadnjih razprav sem jih komaj šest obesil. In kaj je to: šest! Od tega vendar človek ne more živeti!

Tedaj pa se je sosed le oglasil:

— Kaj ste obesili?

— No, razbojnike pač! Jaz sem namreč londonski krvnik, pa potujem sedaj v Tyburn, da bi obesil tam tri razbojnike.

Kot bi mignil je skočil Swiftov sosed na nege, pograbil obleko in pobegnil iz sobe. Swift pa se je to noč vendarle dobro naspal sam v postelji.

Mariborske

John Klobasa, Maribor: Vrnili ste se iz Amerike in ne veste, kam bi naložili svoj denar. Po našem mnenju bi bilo najbolje, da ga naložite v kino podjetje. Cene so monopolne, presežne plače pa znašajo od 28.000—56.000 din letno.

Profesor Interesovl, Maribor: Interesira vas, v kateri panogi zelo variirajo cene in kaj vpliva na va-

ŽEBLJICKOVI GOSPODARSKI NASVETI

riacijo. Cene zelo variirajo v gradbenih delih. Na variacijo navzdol vpliva kontrola in končno sodišče tako, da lahko obračunske kalkulacije padejo od deset milijonov na tri milijone dinarjev. To velja tudi za gradbena dela socialnega pomena, na primer bolnišnic.

Jurij Vodnjak, Pekrska gorca: Pravite, da so pri vas vrtali in iskali vodo za Maribor, pa je niso našli. Vprašujete, ali jo je mogoče pri nas kje najti. Mislimo, da bi bilo najbolje navrtati dravski most in nato črpati vodo iz Drave. Med tem časom pa, ko še primanjkuje vode, zgraditi še en vodomet pred gimnazijo.

RAZSTRELIŠČE V PARKU

V parku je bilo strelišče, zdaj je le še raz-strelišče! Kjer mladina je streljala, polomija je nastala.

Prhle deske tam ležijo, komu le na čast trohniyo?

Vsak, kdor vidi to, se zjoče, streljati več ni mogoče.

Društvo spi nevzdravno spanje, spi še strelsko tekmovanje. Društvo pa smrči in kima, kmalu prehit ga zima.

BIRMA MED MARI-BORSKIMI FOTOGRAFI

V nedeljo je bila birma za mariborske okoličane. Pred cerkvijo se je nagnetlo precej botrov in botric, birmancev in birmank, največ pa fotografov. Birmančki so dobili vsak svojo po licu, fotografom je pa grozila nevarnost, da se birmajo medsebojno. Kšeft je kšeft, konkurenca je huda — in kri je zavrela. Ostalo je sicer trenutno le pri prerekanju, sčasoma pa preidejo mogoče tudi na klofute. Za prihodnjo birmo išče »Toti list« proste-ga fotografa, ki bi utegnil biti na razpolago za fotografiranje silovitih fotografov, prerakajočih se za dosego nedeljskega birmanskega plana.

V RESTAVRACIJI

Gost: »Pri vas bi pa lahko tako dolgo sedel, da bi od lakote umrl.«

Natakar: »Teško. Pri nas ob 23. uri že zapremo.«

POTEM PA ZE!

»Pepe, popolnoma se boš zapil. Zadnji čas je že, da začneš drugačno življenje!«

»Je že prepozno!«

»Ne, še vedno je čas, Pepel!«

»No, potem bom pa še malo počakal!«

IZNAJDLJIVOST

Gozdar sreča dva prevejanca, ki neseta hloč.

»Hej!« ju nagovori, »kje pa sta to dobila?«

»Našla sva.«

»To že vem. Kam pa zdaj?«

»Na policijo, da denejo med najdene predmete.«

OPRAVIČILO

Nekdo sreča velik pogreb. Pa vpraša poleg stoječega gospoda:

»Oprostite, kdo je pa umrl?«

»Ne vem. Ni bil moj pacient!«

Slovenski rudarji: »Trkanje ne pomaga, treba bo zaropotati s svedom.«

ČE ZE NI RES, JE VSAJ DOBRO IZMISLJENO

HURA — BRADE!

V Valenciji, v Španiji, je neki lastnik kina, ki je tako ponosen na svojo dolgo in lepo brado, da je dovoljeval vsem moškim, ki imajo brado dolgo vsaj 25 centimetrov, prost vstop v svoj kino. To pa je bilo le tako dolgo, dokler ni v sosednji ulici neki starinar začel posojati lepe dolge brade — za četrtno vstopnine v kino...

GLAVNO JE — SREČEN KONEC

Mr. A. M. Gonnar iz Južne Kalifornije je bil pred šestimi leti obsojen na kazen 760 dolarjev, ker je nekemu prodal svoje zemljišče pod pretvezo, da se na njem nahaja nafta, za 6000 dolarjev. Sedaj je postal državnemu tožilcu zahvalno pismo, ker so potem resnično odkrili na tem zemljišču nafto in je dobil za zemljišče 1 milijon dolarjev...

FILOZOFSKA

Znana ameriška spiritistinja, Mrs. McEnnarney, je nekoč pripovedovala slavnemu fiziku Einsteinu:

»Ne boste verovali, toda pretekil ponedeljek se miza dolgo ni hotela premakniti. Le z največjo voljo smo jo spravili do tega, da je odgovarjala...«

»O, zakaj ne bi verjel, da se je premaknila!« se je nasmehnil Einstein. »Po znanem pravilu: Pametni popuša...«

NEMOGOČE...

V Bonnu, glavnem mestu zahodnonemške republike, so pred kratkim upokojili enega višjih uradnikov.

»Kdo pa bo sedaj izpolnil praznino, ki jo je upokojeni zapustil?« so vprašali.

»Nihče,« so odgovorili, »kajti upokojeni sploh ni zapustil praznine!«

VENČEK NARODNIH OJ, SIJAJ, SIJAJ SONCE!

Oj sijaj, sijaj sonce, oj sonce pesniško! Kako bom sjalo sonce, k' sem zmerom kregano!

Ko sonce moje gori gre, me kritke trgajo, utopiti v žlici vode, zaklat me hočejo!

Ko sonce moje doli gre, prijatli uživajo, za hrbti škodoželjno zavist prikrijavajo!

Oj sijaj, sijaj sonce, oj sonce pesniško! Kako bom sjalo sonce, k' sem zmerom kregano!

KAJ SE TI, FANTIC

Kaj se ti, fantič na oder podajaš in vloge prevzemaš, pa plavat ne znaš?

Mene poslušaj in več ne poskušaj se k Taliji štulit, ker plavat ne znaš!

Teksta te sila bo gvišno umorila in šepetalki bo revni, gorje!

POJDEM NA MORJE

Pojdem na morje (na letni dopust!) Pojdeva, pobič, če bo popust!

Če pa popusta, pobič, ne bo? Hm, to pa, dekle, težko bo šlo!

NA KUBIKI!

Kaj je pokazala praksa? Če se malo dvigne taksa, je gostinstvu mnogo laže: vse je precej — trikrat draže!

RAHEL MIGLJA

Tudi velikim umetnikom se zgodi, da pozabijo vlogo in morajo čakati na šepetalko. Tako je nekoč tudi znani igralec Eugen Kloepfer prišel iz teksta. Mučna tišina — pri tem pa se je celo šepetalka tako zmešala, da ni našla pravega mesta in nervozno listala po knjigi. Kloepfer ve, da mora ta trenutek nekako premostiti in pomagati šepetalki, ki se je pisala Wese-meier, da se znajde. Zato je mirno dejal svoji partnerici:

— Kaj sem že hotel reči, kako kaj gre gospe Wese-meier?

Partnerica ga je začudeno pogledala, kajti kaj takega ni bilo v tekstu. Kloepfer pa je pojasnjujoče dodal:

— Veste, že dolgo časa nisem ničesar slišal od nje.

DOBER UČENEC

»Tineček, povej mi nekaj fizikalnih lastnosti vode!«

»Če se v vodi umivamo, postane umazana!«

KRONIKA DOLENJSKIH, POSAVSKIH TER SUHO IN BELOKRAJINSKIH KRAJEV

Piše Jožek Cebulica, pionir
NAMESTO UVODA

Dovolite, cenjeni bralci, da se vam predstavim. Jaz sem Jožek Cebulica, po poklicu učence 1. a razreda, v civilu pa kronist »Totega lista«. Ko sem že omenil šolo, vam moram povedati, da ne spadam ravno med najboljše učence. Tako se je na primer zgodilo, da me je zadnjič tovariš učitelj vprašal, koliko je dva krat štiri.

»Stirinajst!« sem pogumno odgovoril.

»Ej, ej! Daj, povej mi, Jožek, kateri tepec te je učil takega računanja?«

»Noben tepec, pač pa moj stric, ki je zaposlen pri podjetju Keramika v Novem mestu. Zadnjič, ko sem ga obiskal, je ravno sestavljal nekakšen račun, pa je izračunal, da sta dva njihova delavca, ki sta izvršila neko naročilo v štirih urah, opravila pri tem kar — štirinajst ur dela. In ker je moj stric specialist za računanje, bo to že držalo!«

In res je držalo — na računu seveda — mene pa so tistega dne proglasili za najslabšega računarja v razredu.

ČUDNI OBIČAJI

Od strica sem jo tokrat mahnil še v Trebnje k teti. Povedala mi je, da imajo pri njih tisti, ki so odgovorni za poulično razsvetljavo, precej čudne navade. Zato tudi nisem bil preveč presenečen, ko me je teta naslednjega jutra ob sončnem vzhodu zbudila z besedami:

»Jožek, brž vstan, sicer boš zamudil šolo. Na ulicah so že prižgali svetilke!«

GASILSKA

Gasilci iz Grlave so vam fantje od fare! Zadnjič, ko je obhajal Sv. Florjan svoj god, so priredili takšno mokro vajo, kot da bi gorele tri vasi, saj so zanjo porabili kar 50 buteljk žlahtnega ljutomercana in nič koliko šmarnice. Kot smo zvedeli iz nebes, se je Sv. Florjan že primerno zahvalil za pozornost, ki so mu jo izkazali grlavski gasilci. Ti vrli možje pa si sedaj močno razbijajo glave s tem, kako bi še kakšnega drugega svetnika spravili v zvezo z gasilstvom, kajti takšne mokre vaje so jim baje silno všeč. To, da njihovo društvo nima niti primernih uniform niti dobro organizirane gasilske službe, pa je pri vsem tem — postranska stvar.

LJUBLJANSKE

BRZOJAVKE IZ LJUBLJANE

V Ljubljani so pričeli zidati 7 stanovanjskih blokov in 6 šolskih poslopij stop. Protestiramo stop. Zakaj ne gradijo 6 stanovanjskih blokov in 7 šol stop. Večni nergači (brez »stop«)

Na ljubljanskem glavnem kolodvoru so pričeli asfaltirati peron stop. V dobro poučenih krogih smatrajo to kot zanesljiv znak, da bodo kmalu začeli s poglobljanjem kolodvora stop.

Izkušeni Ljubljančani

Protestiramo proti novi trgovini »Elan« v Ljubljani stop. Sedaj ne bomo imeli več izgovora za vožnje v Begunje stop. Predvidevamo padeč turizma na Bledu stop.

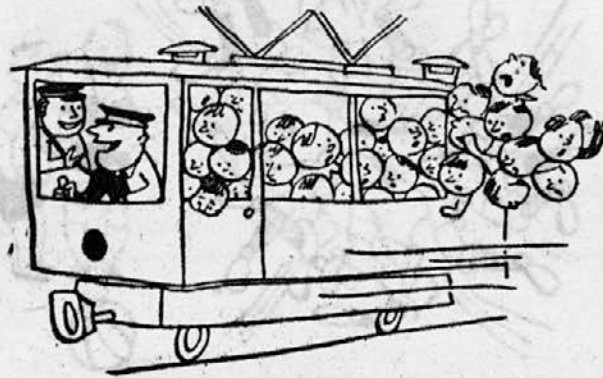
Službeni potnik v žalosti

DEFINICIJA

»S čim se pa vi ukvarjate?«

»Jaz sem liriki!«

»Kaj pa delate, kadar niste zaljubljeni?«

»Ce že hočeje spoznati Ljubljano, naj spoznajo še njen stanovanjski problem!«

Stef Bezljaj:

RADIU LJUBLJANA

Včasih rjoveš drugič umiraš. Kaj ti je, ljubček? Ali mutiraš? Spravi stare plošče v arhiv, potlej pa boš čisto zanimiv! Se eno: najprvo motorje blokiraj, potem naročnino visoko pobiraj!

SE ENA LJUBLJANSKA

Pomlad je tu. Njen dih nas vse razganja, prav vse, še našo menzo izpod Grada, čeprav — priznajmo! — reva ni več mlada, pa vendar cene kvišku zdaj poganja!

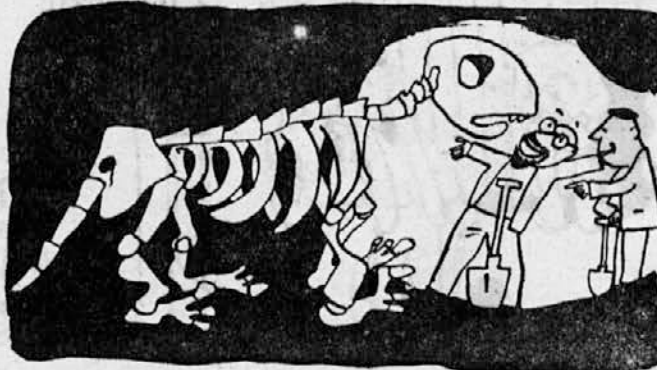
Priznam, dragi Celjani, da nisem sovražnik loterij in tudi proti športni stavi nisem, toda takšno loterijo, kot jo je uganjal zadnjič prodajalec v pekarni tam nekje okoli celjskega »Branibora«, sem zares prekel od premije pa do tolažilnih dobitkov. V pekarni je bilo ljudi ko listja in trave in vsi so lepo čakali v vrsti. Ker pa je kruha primanjkovalo, ga je prodajalec delil samo nekaterim izbranim srečnikom — po lastni uvidevnosti seveda. Tako so nekateri odhajali iz pekarne s premijo v obliki sedmih ali osmih štruc, drugi z manjšimi dobitki, večina pa z dolgim nosom. To je bila namreč — tolažilna nagrada.

V Gomilskem pa si hočejo nekateri vaški veljaki prisvojiti občinski travnik, ki služi telovadcem »Partizana«. Zato sem jih zadnjič spomnil na to, da ne živimo več v stari Jugoslaviji, ko so imeli edino oni besedo na vasi. Če me pa ne bodo ubogali, bom prihodnjič prišel na dan z imeni Cefizeli 1 r

Bele in zdrave zobe dobite z Zlatorogovo zobno pasto, še lepše boste pa imeli z novo ZLATOROVO klorofilno pasto, ki bo vsak čas v prodaji ter ima dober okus, razkužuje in se lepo peni.

Če se znanstvenik znajde

— Glej no, odkrila sva okostje ihtlosaurusa! To bo nekaj za naš muzej!
— Ti, pa ga ne bi raje odnesel k »Odpadu«. Tam dobiva zanj celo premoženje, saj je znano, da odkupuje »Odpad« v Ljubljani in drugih večjih krajih Slovenije po najvišji dnevni ceni kosti, železo, cunje...

JUCA ODGOVARJA PEPI

Draga Pepa!
V Zahuji sem bila priča, kako je osebe neke gostilne potolklo svetovni rekord v počasni postrežbi. To me je tako navdušilo, da sem s čezzočno hitrostjo odbrzela v Podnanos, kjer sem pa — kot zakleto — zašla v družbo špiritistov. Ne verjamem sicer v duhove in druge nadnaravne sile, toda tokrat sem spoznala, da je v tem copranju pravzaprav nekaj resnice. Sedeli smo v temi okoli mize in napeto čakali, kdaj se bodo prikazali duhovi pokojnega Napoleona in drugih ter nam prerokovali bodočnost. Namesto njih pa so se prikazale le ruševine podnanskega združnega doma, ki so s tako žalostnim in obupanim glasom prosile za pomoč, da smo brž prižgali luč.

Tvoja Juca

KOLUMBOVO JAJCE

»Pomisl, zemlja se vsak dan premakne za približno dva kilometra!«

»Kam? Proti vzhodu ali zahodu?«

»Proti zahodu.«

»Ravno prav. Potem mi jutri ne bo treba iti v mesto!«

ŠPORTNIK KLJUŠE

IZ TVEGA IN DOMAČEGA LOGA

POŠVEDRANIH PET NAOBKROG

(Prispevek k anketi
»Poleta«)

Predsednik športnega kluba — tisti s pošvedrano peto na desnem čevlju — je sklical sejo upravnega odbora. Zbrali so se v zakotni kavarni, kjer so trije godbeniki igrali kot napa-dalni trio Branika v Sibe-niku: v disonancah. Nikjer namreč nimaš dandanes takega ljubega miru kot v kavarnah, kjer se natakar-ji skrivajo pred gosti tako kot moštvo, ki izgubi prvenstveno tekmo, pred svojimi navijači.

Odborniki so prihajali — in čudno — vsi so imeli najmanj eno peto pošvedra-no. Tajnik je imel pošvedra-ni obe.

Ura je bila osem. Pred-sednik je otvoril sejo s poz-dravom: »Zdrav duh!« Prisojni so se odkaljali in odgovorili: »V zdravem te-sesu!« Nato je predsednik prešel na dnevni red, to je: Kako priti do denarja. De-jal je, da morajo vsi člani plačati članarino. Odborniki so to odobraval in pri-pomnili, da bi na ta način lahko z vso članarino ene-mu tekmovalcu kupili copate. Ostalo pa jih je še devetnajst brez copat — in to samih študentov — in o groza! — s številko noge 43, ki zahteva za dve sto dinarjev dražje copate. Skoda, da človek nima samo nog! Toda človek ima tudi zgornji del nog za hlačke in trup za majico. Poleg tega je človek bitje, ki ima občutek za prostor, zaradi česar nastajajo se-veda potni stroški. Skratka: kje dobiti denar?

»Kako priti do material-nih sredstev?« se je fino izrazil predsednik. Nihče mu ni odgovoril, vsakdo si je samo mislil. Predsed-nik se je spomnil nog s šte-vilko 43. Godba v kavarni je začela igrati filmsko po-pevko: »Tega so krive le noge naše Dolores!«

»Poglejte mojo desno pe-to! Več ne morem storiti!« je dejal predsednik in pri-šel pripovedovati, iz katerih podjetij so ga že vse ven vrgli.

»Prekleti monotoni od-govor: za vsak dinar, ki vam ga damo, moramo pla-čati dvajset dinarjev aku-mulacije!« je zakričal taj-nik — oni z obema pošve-dranima petama.

»Preklete neprodane za-loge!«

»Prekleti izgovor, da za-radi suše ne morejo prodati dežnikov!«

— Pravzaprav bi jim morala končno le povedati, da je žoga tu zunaj.

»Prekleti izraz: več sa-se spomnili na akumulaci-jo. Tehnični referent je moral priznati, da je v od-boru nepotreben. Spomnil se je, kako je nekoč, ob dvajsetletnici kluba, dejal, da stoji športna ideja vi-soko nad malenkostno vsakdanjostjo.

Tako so prispevali k dnevnemu redu ostali od-borniki s pošvedranimi pe-tami. Godba je prešla na narodno pesem: »Kje bom jemal, da bom tebi da-jal...«

Odborniki so naročili po en kapucnec. Ura je de-vet. Predsednik maha z ro-kami kot da bi hotel pričra-rati tisočake, tajnik odkla-nja njegove predloge mla-ska-jož z jezikom, blagajnik si resignirano čisti nohte. Ura je deset. Nekateri — bolj potratni — so naro-čili še en kapucnec. Teh-nični referent je hotel spre-govoriti o ukrepih za dvig kvalitete športa v klubu.

»Kaj kvaliteta!« so ga prekinili. »Kvantiteta, kvantiteta!« In pri tem so

»Prekleti referent je moral priznati, da je v od-boru nepotreben. Spomnil se je, kako je nekoč, ob dvajsetletnici kluba, dejal, da stoji športna ideja vi-soko nad malenkostno vsakdanjostjo.

Ko je odbila ura enajst, so napravili sklep, da se bodo pozneje zopet enkrat sestali. V kavarno je stopil pijanec, ki je nekoliko po-snal predsednika in mu za-brundal, da vedno sili h koritu. Violinist je stopil k predsedniku, mu zaupal, da je njihov simpatizer in mu dal tisočak za nabavo ene-ga para copat. Nato ga je pozdravil »Zdrav duh!«, se z zdravim telesom obrnil proti godbi, zamahnil z lo-kom in zaigrali so šlager »Zašto smo se sreli?«

IZGOVOR JE DOBER...

(Po Aškercu)

Mar jaz sem kriv, če sem zastreljal v tekmi cel kup golov?
Saj lovec tudi včasih s prazno vrečo sam gre domov.

ŠTEDNJA

— Veš, že od malega se zanima za nogomet.

DVE DUSI — ENA MISEL

Sedela sta, seveda z roko v roki. Bila sta strašno srečna. Kajti pravkar sta se zaročila. In oba sta mi-slila:

On: Ona me bo osrečila!

Ona: On me bo osrečil!

On: Peljal jo bom na matični urad!

Ona: Peljal me bo na matični urad!

On: Na rokah jo bom nesel čez najin prag!

Ona: Na rokah me bo nesel čez najin prag!

On: Kako krasno bo na-jino življenje!

Ona: Kako krasno bo najino življenje!

On: Zvečer bova sedela skupaj. Jaz bom čital časopis, ona bo pletla noga-vice. Zene tako rade ple-tejo nogavice!

Ona: Zvečer bova sedela skupaj. Jaz bom pletla no-gavice, on pa bobral časopis. Moški tako radi berejo časopise!

On: Nikoli ne bova za-spala, ne da bi se prav lepo, nežno poljubila!

Ona: Nikoli ne bova za-spala, ne da bi se prav le-po, nežno poljubila!

On: In zjutraj mi bo ona prinesla zajtrk v posteljo!

Ona: In zjutraj mi bo on prinesel zajtrk v posteljo...

KATASTROFA

»Zadnjič, ko sem se pe-ljal v vlaku, sem doživel pravo železniško katastro-fo...«

»Vraga, saj sem te že mi-slil vprašati, kako da imaš tako deformiran obraz. Kdo pa jo je zakrivil? Promet-nik?«

»Ne, čisto navaden civi-list: Veš, v temi sem ga namreč zamenjal z njegovo hčerko!«

ODKRITOSRČNOST

Mlad komponist zaigra svojemu prijatelju pesem, najprej v narodni, potem pa v svoji priredbi. Nato ga vpraša:

»Sedaj mi pa, prosim, od-kritosrčno povej svojo sod-bo...«

Prijatelj se obotavlja:

»Veš, to je zelo težavna stvar!«

»Zakaj? Toliko sem moč, da bom prenesel kritiko!«

»To ni tako enostavno! O tem bi pravzaprav morali izreči svoje mnenje juristi, ali je to navadna tatvina ali pa že celo nameren po-izkus roparskega umora poslušalcev!«

Z razstave

»Kdo bi si bil mislil, da te naslikano tudi toliko stane!«

ENA O KRITIKIH

Obiskal je vsako pro-miero — ne iz ljubezni do umetnosti, ampak zato, da je lahko prvi rekel: Ne.

SAJ JE INŽENIR!

Moj prijatelj ravnatelj je dal zgraditi lepo, moderno, malo vilo po načrtu znane-ga arhitekta. Vila je zida-na po najnovejših zgledih moderne arhitekture z vse-mi modernimi finasami.

Ko je prinesla stara mle-karica mleko v novo sta-novanje in videla to mo-derno lepoto in praktič-nost, ki jo ji je pokazal pri-jazni ravnatelj, ga je vsa zadivljena tudi prosila, naj ji pove naslov inženirja, ki je stavbo gradil.

»Zakaj bi pa rabili tega inženirja?« jo vpraša rav-natelj.

»Veste, gospod ravnatelj, naš hlev se je podri, pa bi ga prosila, da bi ga spet postavili!«

Konkurencia.